

[Glistrup]

taler om et genoptrykningssystem, men når det nu engang er nødvendigt, når hr. Preben Steen Nielsens parti er så tungt at danse med, at man skal bydes op til dans adskillige gange, før man lader sig svinge rundt i den fejende fremskridtswienervals, er vi nødt til at inkludere en hel del gange, og det er altså det, vi på ny gør her i dag.

Skatteministeren og hans følgesvende fra det konservative folkeparti og venstre udtalte, at de absolut ville have symmetribetragtninger, således at man kun kan tillade hr. Petersen i Ikast at fradrage sit tab, hvis man også kan få beskattet hr. Sørensen i Bandholm. Den måde, man her ræsonnerer på, er fuldstændig og aldeles urealistisk, og det er da i øvrigt heller ikke en betragtning, som præger vort skattesystem masser af andre steder. Jeg vil spørge skatteministeren, om han er rede til f. eks. på kapitalvindingsskatteområdet at indføre en tilsvarende symmetribetragtning, således at de, der lider tab på fast ejendom, kan få lov til at trække det fra, når man beskatter dem, der tjener på fast ejendom så grusomt med denne 75 pct.s beskatning, som tilfældet er, og man kan spørge adskillige andre steder. Er f. eks. LO rede til at lade sine renteindtægter beskattes, fordi de, der betaler renten, har fradragsret for dem? Der var dog momenter, som var væsentlig nærmere ved symmetribetragtningerne end denne meget anstrengte måde at anvende det på, som vi har hørt her.

Men ellers var det først og fremmest hr. Anders Poulsen, der fik givet den historiske fremstilling af det, der er sket, og han forklarede, at fase 1 var denne højesteretsdom i Esso-sagen. Om den er der, som hr. Anders Poulsen helt rigtigt bemærkede, i allerhøjeste grad det at sige, at den har skabt usikkerhed i rets anvendelsen. Den giver gode honorarer til skattesagførere og revisorer, fordi de får så mange sager, hvor de skal fortolke, hvad den højesteretsdom i grunden går ud på, og hvad den ikke går ud på. Men var det i grunden ikke samfundsmæssigt rimeligere, at midlerne tilfaldt de virksomheder, der vittelig har lidt tab, fremfor dem, der fører udviklede sager om det? Det ville være rart, om vi, folkettinget, kunne gøre al den megen skattelærdom i Esso-dommens kølvand til makulatur ved at vedtage, at der er en generel fradragsret.

Så anfører man altså som fase 2 decemberloven fra 1975. Bevares, den var efter den tid et fremskridt, men det skal da ikke hindre os i at komme videre med fremskridtene. Så var det, ministeren sagde: ja men det er jo forfærdeligt, for de, der nu har spekuleret i at optage lån i de valutaer, som var meget kursfølsomme, og i forhold til hvilke man kunne forudse at den danske krone ville blive nedskrevet, fordi den danske krone bestandig faldt i forhold til disse valutaer, har til gengæld fået en lav rente, og så kan de ikke få både i pose og i sæk.

Det, dette forslag drejer sig om, er først og fremmest dem, der har optaget lån i schweizerfranc, og der var ingen, der ved at se på schweizerfrancens udvikling i årene frem til 1974 eller noget i denne retning kunne forudse, at det ville gå så skrækeligt, som det i kraft af oliekapitalens spekulationer i kølvandet på oliekrisen er kommet til at gå, hvor schweizerfrancen jo blev drevet op i en vanvittig størrelsesorden. Derfor kræver ministerens argumentation med hensyn til, hvad man skulle have forudset, at de forskellige forretningsdrivende, der blev tvunget af den danske regering til at optage disse finanslån, havde været endnu mere forudseende, end selv en skatteminister plejer at være, og derfor er der heller ikke noget som helst realistisk grundlag for at sige, at de pågældende skulle have tænkt på det.

Hr. Anders Poulsens fase 3 drejede sig om det, som blev gennemført her i maj måned, og i den forbindelse var jeg glad for, at hr. Anders Poulsen så tilføjede, at hans parti var rede til at gå ind i en saglig udvalgsbehandling, for den vil sikkert meget hurtigt afsløre, at det, der blev gennemført i maj måned, desværre kun var en skueret: der er kun tale om nogle ganske få, som får en ganske beskeden top af isbjergsfordel ud af det, som blev gennemført her i maj måned, nemlig stort set kun dem, der optog lån i schweizerfranc i perioden fra maj til september 1973, og de er blevet så enormt hårdt ramt af den senere kursudvikling – specielt hvis de har indfriet lånene omkring 1977 – at de pågældende må bære et tab alene, som i masser af tilfælde har bragt virksomheder, der ellers ville være sunde og gode, til nu at skranke totalt.

Men det er jo noget af det, som vi i allerhøjeste grad skal til at have afklaret her un-